

ЗАКОН
О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА

Члан 1.

Овом законом уређују се максимални рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама између јавног сектора и привредних субјеката, односно између привредних субјеката, а у циљу спречавања задоцњења у измирењу новчаних обавеза .

Одредбе овог закона не примењују се у случају када је против привредног субјекта покренут стечајни поступак у складу са законом којим се уређује стечај.

Појмови

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) **комерцијалне трансакције** су уговорене трансакције између јавног сектора и привредних субјеката, односно задруга, односно између привредних субјеката, које се односе на испоруку добара и/или пружање услуга уз надокнаду, укључујући инвестиционе (грађевинске) радове;

2) **јавни сектор** обухвата директне и индиректне кориснике буџетских средстава у смислу закона којим се уређује буџетски систем, односно органе и организације Републике Србије, органе и службе локалне власти, правосудне органе, буџетске фондове, месне заједнице, фондове и дирекције основане од стране локалне власти који се финансирају из јавних прихода чија је намена утврђена посебним законом, као и установе основане од стране Републике Србије, односно локалне власти, над којима оснивач, преко директних корисника буџетских средстава, врши законом утврђена права у погледу управљања и финансирања;

3) **привредни субјекат** је привредно друштво и предузетник основан у складу са законом којим се уређују привредна друштва, као и задруга, јавно предузеће и остала правна лица основана у складу са посебним законом.

4) **новчана обавеза** је уговорени износ накнаде за испоруку добара и/или пружање услуга наведен у фактури, укључујући директне трошкове набавке (порези, царине, таксе и друге дажбине);

5) **неблаговремено измирена новчана обавеза** је новчана обавеза јавног сектора, односно привредног субјекта која није исплаћена другој уговорној страни у уговореном или року предвиђеном овим законом;

6) **камата за неблаговремено измирену новчану обавезу** подразумева камату на новчану обавезу која није исплаћена у уговореном или року предвиђеном овим законом у висини утврђеној законом којим се уређује затезна камата.

Рокови за измиривање новчаних обавеза између привредних субјеката

Члан 3.

Уговором између привредних субјеката не може се предвидети рок за измиривање новчаних обавеза који је дужи од 60 дана.

Изузетно од става 1. овог члана, ако су привредни субјекти разврстани у категорију мало правно лице, у складу са законом којим се уређује рачуноводство, у том случају уговором се може предвидети рок за измиривање новчаних обавеза који је дужи од рока предвиђеног ставом 1. овог члана, под условом да није реч о малом правном лицу, које је повезано са средњим или великим правним лицем у смислу закона којим се уређују привредна друштва.

Ако уговором између привредних субјеката из става 1. овог члана није уговорен рок за измирење новчаних обавеза, дужник је дужан да без претходне опомене измири новчану обавезу у року до 60 дана.

Рок за измирење новчаних обавеза из става 1. и 3. овог члана почиње да тече:

1) од дана када је дужник примио од повериоца, који је испунио своју уговорну обавезу, фактуру, односно други захтев за плаћање, у складу са уговором или

2) од дана када је поверилац испунио своју обвезу, ако није могуће утврдити дан пријема рачуна или другог одговарајућег захтева за испату или ако је дужник примио рачун или други одговарајући захтев за испату пре него што је поверилац испунио своју обавезу, у складу са уговором, или

3) од дана истека рока за преглед предмета обавезе ако је уговором или законом предвиђен одређени рок за такав преглед, а дужник је примио рачун или други одговарајући захтев за исплату пре истека тог рока, у складу са уговором.

Рок за преглед обавеза из става 4. тачка 3) не може бити дужи од од 30 дана од дана пријема робе или извршене услуге, осим ако је у изузетно оправданим случајевима уговорен дужи рок.

Рокови за измиривање новчаних обавеза између јавног сектора и привредних субјеката

Члан 4.

Уговором између јавног сектора и привредних субјеката не може се предвидети рок за измиривање новчаних обавеза дужи од 60 дана.

Ако уговором између јавног сектора и привредних субјеката није уговорен рок за измирење новчаних обавеза, дужник је дужан без претходне опомене, да измири новчану обавезу у року до 60 дана на начин предвиђен чланом 3. ст. 4. и 5. овог закона.

Ништавост и рушљивост појединих одредби уговора

Члан 5.

На ништавост и рушљивост уговора који је предмет овог закона примењују се одредбе закона који уређује облигационе односе у делу ништавости и рушљивости.

Камата

Члан 6.

На новчане обавезе које нису измирене у роковима утврђеним чланом 3. и 4. овог закона, а доспеле су, обрачунава се и плаћа камата у висини утврђеној законом којим се уређује затезна камата.

Право на камату из става 1. овог члана привредни субјект има под условом да је испунио све уговором преузете обавезе.

Надзор

Члан 7.

Спровођење одредби овог закона између јавног сектора и привредних субјеката контролише Пореска управа.

Влада ближе уређује начин и поступак контроле Пореске управе предвиђен овим законом.

Извршење доспелих новчаних обавеза

Члан 8.

Извршење доспелих новчаних обавеза, дефинисаних овим законом, врши се уз примену начела хитности поступања.

На извршење из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе закона којим се регулише извршење и обезбеђење, а нарочито одредбе којима се уређује извршење на основу веродостојне исправе и одредбе којима се дефинишу рокови за поступање од стране суда.

Казнене одредбе

Члан 9.

Привредни субјекат, односно јавни сектор изузев Републике Србије, државних органа, органа територијалне аутномије, града и јединице локалне самоуправе, који не измири новчане обавезе у роковима утврђеним овим законом, казниће се за прекршај новчаном казном у висини од 5% до 20% износа неизмирене новчане обавезе, а у сваком случају новчана казна не може бити мања од 100.000 динара.

За прекршај из овог члана казниће се одговорно лице у привредном субјекту, односно јавном сектору новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

Застарелост

Члан 10.

Потраживања новчаних обавеза застаревају за три године.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 11.

Подзаконски акт прописан овим законом донеће се у року од месец дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 12.

Одредбе овог закона примењују се на уговорне односе који су закључени након ступања на снагу овог закона.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се по истеку два месеца од дана ступања на снагу.